COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.7.2013
COM(2013) 539 final

2013/0260 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, în ceea ce privește dispozițiile protocolului care intră sub incidența părții III titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Adunarea Mondială a Sănătății a adoptat în 2003 Convenția-cadru pentru controlul tutunului (CCCT), care are ca obiectiv reducerea deceselor și a bolilor provocate de tutun din întreaga lume într-o manieră cuprinzătoare. Până în prezent, CCCT a fost ratificată de 176 de părți. UE a încheiat CCCT prin Decizia 2004/513/CE a Consiliului din 2 iunie 2004([1]).

CCCT recunoaște, la articolul 15, că eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun, inclusiv a contrabandei, a producerii ilicite și a contrafacerii, reprezintă o componentă esențială a controlului tutunului și obligă părțile să adopte și să pună în aplicare măsuri eficiente de eliminare a comerțului ilicit. Articolul 33 din CCCT prevede posibilitatea adoptării de protocoale la convenție de către Conferința părților. În baza acestor articole, Conferința părților (COP) la CCCT a decis, în cadrul celei de a doua sesiuni din iunie-iulie 2007, să instituie un organism interguvernamental de negociere (OIN) care să negocieze și să elaboreze un protocol pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun (denumit în continuare „protocolul").

Consiliul a autorizat Comisia să negocieze protocolul în numele UE prin decizia sa din 20 decembrie 2007. Această decizie a modificat directivele de negociere pentru CCCT cu privire la protocol. Directivele pentru CCTC au fost adoptate de Consiliu la 22 octombrie 1999 și au fost completate la 21 aprilie 2001. După cea de a cincea sesiune a sa, OIN a decis să recomande ca proiectul de protocol în privința căruia s-a ajuns la un consens să fie analizat în cadrul celei de a cincea COP pentru CCCT. În consecință, cea de a cincea COP, organizată la Seul, în Republica Coreea, a adoptat protocolul la 12 noiembrie 2012.

În conformitate cu articolul 43, protocolul este deschis spre semnare de către părțile la CCCT, la New York, până la 9 ianuarie 2014. UE ar trebui să semneze protocolul cât mai curând posibil.

Protocolul cuprinde dispoziții de bază privind controlul lanțului de aprovizionare cu produse din tutun și a echipamentelor pentru fabricarea acestor produse (partea III: Controlul lanțului de aprovizionare). Acesta impune introducerea unui sistem de acordare a autorizațiilor sau a unui sistem echivalent de aprobare sau control de către o autoritate competentă pentru orice persoană fizică sau juridică implicată în fabricarea, importul și exportul de produse din tutun și de echipamente de fabricație a acestuia (articolul 6 – Acordarea autorizațiilor). Mai mult, protocolul impune tuturor persoanelor fizice și juridice implicate în lanțul de aprovizionare cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație să desfășoare un proces de diligență cu privire la clienții lor (articolul 7 – Procesul de diligență). Acesta prevede instituirea, în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a protocolului, a unui regim global de localizare și urmărire care să cuprindă sisteme naționale, controlate de către părți, de localizare și urmărire a tuturor produselor din tutun fabricate sau importate pe teritoriul lor (articolul 8 – Localizare și urmărire).

Articolele respective sunt completate de dispoziții privind păstrarea evidențelor, măsurile de securitate și măsurile preventive, inclusiv măsurile de combatere a spălării banilor, precum și privind raportarea tranzacțiilor suspecte (articolele 9 și 10). Alte dispoziții se referă la vânzările prin internet, telecomunicații sau orice altă tehnologie nouă (articolul 11), la vânzările de produse din tutun scutite de taxe vamale și la obligația de a pune în aplicare controale eficace în ceea ce privește tutunul și produsele din tutun în zonele libere, inclusiv

[1] JO L 312, 15.6.2004, p. 8.

obligația de a nu amesteca produsele din tutun cu alte tipuri de produse la momentul scoaterii dintr-o zonă liberă (articolul 12).

Partea IV a protocolului definește actele care trebuie considerate ilicite în temeiul legislației părților (articolul 14) și obligă părțile să se asigure că persoanele fizice și juridice sunt trase la răspundere pentru astfel de acte ilicite, inclusiv pentru infracțiuni (articolele 15 și 16). Alte dispoziții se referă la plățile efectuate în urma sechestrării (articolul 17), la manipularea tutunului confiscat (articolul 18) și la tehnicile speciale de investigație (articolul 19). Partea V a protocolului cuprinde dispoziții privind schimbul de informații relevante între părți (articolele 20-22), cooperarea și asistența reciprocă (atât administrativă, cât și judiciară în materie penală – articolele 23, 24 și 27-29), competența (articolul 26) și extrădarea (articolele 30 și 31).

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE

Pe parcursul negocierilor, coordonarea cu statele membre s-a realizat în cadrul Grupului de lucru pentru uniunea vamală al Consiliului și în cadrul reuniunilor de coordonare locale desfășurate în cursul sesiunilor organismului interguvernamental de negociere și ale grupurilor de lucru intersesionale.

Parlamentul European a fost informat cu privire la rezultatele negocierilor.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Protocolul cuprinde un set complex de măsuri și norme. Principalul obiectiv al protocolului este de a contribui la eforturile globale în materie de control al tutunului prin combaterea tuturor formelor de comerț ilicit cu produse din tutun și echipamente de fabricație. Urmărirea îndeplinirii acestui obiectiv se realizează prin mai multe seturi de măsuri de importanță egală și complementare. Aceste măsuri intră în sfera unor domenii de activitate diferite ale UE, care pot fi subîmpărțite după cum urmează:

(a) fabricarea, prezentarea și vânzarea de produse din tutun;

(b) armonizarea impozitării și a normelor conexe;

(c) controale vamale și cooperare, inclusiv prin asistență administrativă reciprocă în domeniul vamal;

(d) apropierea dispozițiilor privind infracțiunile, cooperarea judiciară în materie penală și cooperarea polițienească.

Dispozițiile individuale intră, în general, sub incidența uneia sau, în câteva cazuri, a mai multora dintre aceste rubrici. Prin urmare, UE are competența externă de a administra aceste chestiuni. În unele cazuri, această competență este de natură exclusivă, în conformitate cu articolul 3 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

În ceea ce privește litera (a), protocolul cuprinde dispoziții care intră sub incidența legislației UE întemeiate pe articolul 114 din TFUE privind localizarea și urmărirea, precum și vânzările prin internet, telecomunicații și alte tehnologii noi.

În ceea ce privește litera (b), protocolul cuprinde dispoziții care intră sub incidența legislației UE privind fiscalitatea indirectă, în special acordarea autorizațiilor, păstrarea evidențelor, vânzările scutite de taxe vamale și cooperarea administrativă, întemeiate pe articolul 113 din TFUE.

În ceea ce privește litera (c), protocolul cuprinde dispoziții care intră sub incidența legislației UE existente întemeiate pe articolele 33 și 207 din TFUE privind măsurile de control și verificare aplicabile tranzitului sau transbordării internaționale de produse din tutun și

echipamente de fabricație, precum și pe cooperarea internațională, inclusiv pe asistența administrativă reciprocă.

Protocolul cuprinde, de asemenea, dispoziții privind definiția actelor ilicite despre care părțile pot stabili că reprezintă contravenții sau infracțiuni. În ceea ce privește contravențiile, acestea intră sub incidența activității UE în domeniile descrise la rubricile (a)-(c).

Chestiunile de mai sus intră sub incidența părții IV titlurile II și VII și a părții V titlul II la TFUE. Prin urmare, în ceea ce privește dispozițiile care nu intră sub incidența părții III titlul V la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, protocolul ar trebui semnat, în numele Uniunii, printr-o decizie separată a Consiliului care face obiectul unei propuneri distincte.

În ceea ce privește litera (d), protocolul cuprinde dispoziții care intră sub incidența legislației existente a UE privind apropierea infracțiunilor, cooperarea în materie de asigurare a aplicării legii și cooperarea judiciară în materie penală (partea III titlul V capitolul 4 și, respectiv, 5 la TFUE). Titlul V din partea III a TFUE intră sub incidența unui regim special, deoarece Danemarca, Regatul Unit și Irlanda nu participă la măsurile prevăzute la acest titlu. Cu toate acestea, Regatul Unit și Irlanda au posibilitatea de a participa la adoptarea și punerea în aplicare a măsurilor.

Protocolul cuprinde dispoziții privind definiția actelor ilicite despre care părțile pot stabili că reprezintă contravenții sau infracțiuni, inclusiv privind stabilirea răspunderii atât a persoanelor fizice, cât și a persoanelor juridice. În ceea ce privește infracțiunile, UE dispune de competență în acest domeniu în temeiul articolului 83 din TFUE. Lista actelor ilicite cuprinde și spălarea veniturilor obținute din acte ilicite care sunt considerate infracțiuni. În conformitate cu Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului[2] din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii, statele membre trebuie să se asigure că anumite infracțiuni în domeniul spălării banilor se pedepsesc prin sancțiuni penale.

Protocolul cuprinde măsuri privind cooperarea judiciară în materie penală (asistența judiciară reciprocă și extrădarea). UE dispune de competență în acest domeniu în temeiul articolului 82 alineatul (1) din TFUE. În conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI[3] a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, statele membre pot emite un mandat de arestare pentru anumite infracțiuni definite în decizie, cum ar fi frauda și participarea la o organizație criminală, în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții. Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor[4] stabilește normele conform cărora statele membre recunosc și execută pe teritoriul lor un ordin de înghețare emis de o autoritate judiciară a unui alt stat membru în cadrul unei proceduri penale în scopul obținerii de probe sau al confiscării ulterioare a bunurilor. Decizia-cadru 2006/783/JAI a Consiliului din 6 octombrie 2006 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru hotărârile de confiscare[5] stabilește normele conform cărora statele membre recunosc și execută pe teritoriul lor o hotărâre de confiscare emisă de o instanță competentă în materie penală a unui alt stat membru. Convenția instituită de Consiliu în conformitate cu articolul 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană în ceea ce privește asistența reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene[6] completează

---

2 JO L172, 5.7.2001, p. 1.

3 JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

4 JO L 196, 2.8.2003, p. 45.

5 JO L 328, 2.11.2006, p. 59.

6 Actul Consiliului 2000/C 197/01 din 29 mai 2000 de elaborare, în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, a Convenției privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, JO C 197, 12.7.2000, p. 1.

și facilitează aplicarea instrumentelor deja existente descrise la articolul 1. Se poate furniza asistență reciprocă în procedurile inițiate de autoritățile administrative cu privire la fapte care sunt pasibile de pedeapsă conform dreptului național al statului membru solicitant sau solicitat, sau al ambelor părți, întrucât constituie încălcări ale normelor de drept, și atunci când decizia poate conduce la inițierea unei acțiuni în fața unei instanțe care are competență în special în materie penală. Asistența reciprocă poate fi acordată și în cazul procedurilor penale și al procedurilor care se referă la infracțiuni sau încălcări pentru care o persoană juridică poate fi trasă la răspundere în statul membru solicitant.

Protocolul prevede măsuri privind cooperarea polițienească și vamală în materie penală care intră în sfera de competență a UE în temeiul articolului 87 alineatul (2) din TFUE. Decizia 2009/917/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009[7] privind utilizarea tehnologiei informației în domeniul vamal reprezintă temeiul juridic pentru instituirea și utilizarea Sistemului de informații al vămilor, ce are scopul de a ajuta statele membre să prevină, să investigheze și să urmărească penal încălcările grave ale legislațiilor naționale. În conformitate cu Actul Consiliului 98/C 24/01 din 18 decembrie 1997 de elaborare, în baza articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, a Convenției cu privire la asistența reciprocă și cooperarea între administrațiile vamale[8], statele membre își acordă asistență reciprocă și cooperează reciproc prin administrațiile vamale pentru a preveni și identifica încălcările reglementărilor vamale naționale, precum și pentru a urmări în justiție și a pedepsi încălcarea reglementărilor vamale comunitare și naționale. În temeiul convenției, cooperarea transfrontalieră este permisă pentru prevenirea, investigarea și urmărirea încălcărilor în cazul comerțului transfrontalier ilegal cu mărfuri impozabile în scopul evaziunii fiscale sau în scopul de a obține ilegal vărsarea de subvenții de stat legate de importul și exportul de mărfuri, când volumul comerțului și riscul implicat cu privire la taxe și subvenții este de așa natură încât costul financiar potențial pentru bugetul Comunității Europene sau pentru statele membre este considerabil (articolul 19).

Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului[9] din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene („inițiativa suedeză”) instituie norme în temeiul cărora autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre pot schimba în mod eficient și rapid informații și date operative în scopul desfășurării de investigații penale sau de operațiuni de colectare a datelor operative în materie penală.

Prin urmare, articolul 82 alineatul (1), articolul 83 și articolul 87 alineatul (2) din partea III titlul V la TFUE constituie temeiul juridic pentru semnarea protocolului de către UE.

---

7 JO L 323, 10.7.2009, p. 20.

8 JO C 24, 23.1.1998, p. 1.

9 JO L 386, 29.12.2006, p. 89.

2013/0260 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, în ceea ce privește dispozițiile protocolului care intră sub incidența părții III titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (1), articolul 83 și articolul 87 alineatul (2), coroborate cu articolul 218 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) La 22 octombrie 1999, Consiliul a autorizat Comisia să negocieze, în cadrul Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), o convenție-cadru pentru controlul tutunului (CCCT) și protocoalele aferente. Această autorizație a fost modificată de Consiliu la 21 aprilie 2001 și, în ceea ce privește protocolul pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun (denumit în continuare „protocolul”), la 20 decembrie 2007. Negocierile au fost purtate de către Comisie în cadrul directivelor de negociere adoptate de Consiliu și au fost finalizate cu succes prin adoptarea protocolului la cea de a cincea conferință a părților la CCCT a OMS, la 12 noiembrie 2012, la Seul, în Republica Coreea.

(2) Încheierea CCTC a fost aprobată în numele Comunității prin Decizia 2004/513/CE a Consiliului din 2 iunie 2004 privind încheierea Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului([10]), care este o condiție pentru ca Uniunea Europeană să devină parte la protocol.

(3) Protocolul reprezintă o contribuție importantă la eforturile internaționale de eliminare a tuturor formelor de comerț ilicit cu produse din tutun, constituind o componentă esențială a controlului tutunului.

(4) [În conformitate cu articolele 1, 2, 3 și 4 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit a notificat dorința de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.] SAU [Fără a aduce atingere articolului 4 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.]

[10] JO L 312, 15.6.2004, p. 8.

(5) [În conformitate cu articolele 1, 2, 3 și 4 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda a notificat dorința de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.] SAU [Fără a aduce atingere articolului 4 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.]

(6) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

(7) În ceea ce privește dispozițiile protocolului care intră în sfera de aplicare a părții III titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, protocolul ar trebui semnat în numele Uniunii Europene.

(8) În ceea ce privește dispozițiile protocolului care nu intră în sfera de aplicare a părții III titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, protocolul ar trebui semnat în numele Uniunii Europene, în baza unei decizii separate a Consiliului,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Semnarea protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului se aprobă în numele Uniunii Europene, sub rezerva încheierii respectivului protocol.

Textul protocolului care urmează a fi semnat este anexat la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică în măsura în care dispozițiile protocolului intră în sfera de aplicare a părții III titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 3

Secretariatul General al Consiliului stabilește instrumentul prin care se acordă puteri depline pentru semnarea protocolului, sub rezerva încheierii acestuia, persoanei indicate de negociatorul protocolului.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles,

Adoptat la Bruxelles, *Pentru Consiliu*
Președintele

Anexă

PROTOCOLUL PENTRU ELIMINAREA COMERȚULUI ILICIT CU PRODUSE DIN TUTUN

Preambul

Părțile la prezentul protocol,

având în vedere că, la 21 mai 2003, cea de a cincizeci și șasea Adunare Mondială a Sănătății a adoptat prin consens Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, care a intrat în vigoare la 27 februarie 2005,

recunoscând faptul că această Convenție-cadru a OMS pentru controlul tutunului reprezintă unul dintre tratatele Organizației Națiunilor Unite cel mai rapid ratificate și, în același timp, un instrument fundamental pentru atingerea obiectivelor Organizației Mondiale a Sănătății,

reamintind de preambulul la Constituția Organizației Mondiale a Sănătății, care prevede că a beneficia de cel mai ridicat standard de sănătate posibil este un drept fundamental al oricărei persoane, indiferent de rasă, religie, opinii politice, condiție economică sau socială,

fiind hotărâte în egală măsură să acorde prioritate dreptului lor de a proteja sănătatea publică,

fiind profund preocupate de faptul că prin comerțul ilicit cu produse din tutun se favorizează răspândirea epidemiei tabagismului, care este o problemă mondială cu consecințe grave asupra sănătății publice, care necesită un răspuns național și internațional eficace, adecvat și cuprinzător,

recunoscând, în plus, că, în urma comerțului ilicit cu produse din tutun se subminează măsurile în materie de preț și măsurile fiscale menite să consolideze controlul tutunului, ceea ce duce la creșterea accesibilității produselor din tutun și la facilitatea procurării acestora,

fiind profund preocupate de efectele nocive pe care creșterea accesibilității și a facilității procurării produselor din tutun comercializate ilicit le au asupra sănătății și a bunăstării publice, în special în rândul tinerilor, al persoanelor sărace și al altor grupuri vulnerabile,

fiind profund preocupate de implicațiile economice și sociale disproporționate ale comerțului ilicit cu produse din tutun asupra țărilor în curs de dezvoltare și a țărilor cu economii în tranziție,

fiind conștiente de necesitatea de a dezvolta capacitatea științifică, tehnică și instituțională de planificare și punere în aplicare a unor măsuri naționale, regionale și internaționale adecvate în vederea eliminării tuturor formelor de comerț ilicit cu produse din tutun,

recunoscând că accesul la resurse și tehnologii relevante este de o mare importanță pentru creșterea capacității părților de a elimina toate formele de comerț ilicit cu produse din tutun, în special în țările în curs de dezvoltare și în țările cu economii în tranziție,

recunoscând, de asemenea, că, deși zonele libere sunt create pentru a înlesni comerțul legal, acestea au fost utilizate pentru a favoriza globalizarea comerțului ilicit cu produse din tutun, atât în ceea ce privește tranzitul ilicit al produselor de contrabandă, cât și fabricarea de produse din tutun ilegale,

recunoscând, de asemenea, că economiile părților sunt subminate, iar stabilitatea și securitatea acestora sunt afectate negativ de comerțul ilicit cu produse din tutun,

fiind conștiente, de asemenea, că prin comerțul ilicit cu produse din tutun se obțin profituri financiare utilizate pentru finanțarea activității infracționale transnaționale, ceea ce contravine

obiectivelor guvernamentale,

recunoscând că printre consecințele comerțului ilicit cu produse din tutun se numără subminarea obiectivelor în materie de sănătate, presiuni suplimentare asupra sistemelor de sănătate și pierderi de venituri pentru economiile părților,

ținând seama de articolul 5 alineatul (3) din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, prin care părțile convin că, în stabilirea și aplicarea politicilor de sănătate publică referitoare la controlul tutunului, părțile vor acționa pentru protejarea acestor politici de interesele comerciale și de alt tip din industria tutunului, în conformitate cu legea națională,

subliniind necesitatea de a fi vigilente la orice eforturi depuse de industria tutunului în vederea subminării sau zădărnicirii strategiilor de combatere a comerțului ilicit cu produse din tutun și necesitatea de a fi informate cu privire la activitățile din industria tutunului care au un impact negativ asupra strategiilor de combatere a comerțului ilicit cu produse din tutun,

fiind conștiente de articolul 6 alineatul (2) din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, care încurajează părțile să interzică sau să restricționeze, după caz, vânzările către și/sau importurile de către călătorii internaționali de produse din tutun scutite de impozite și taxe vamale,

recunoscând, în plus, că tutunul și produsele din tutun aflate în tranzit internațional și în transbordare găsesc o filieră pentru comerțul ilicit,

luând în considerare faptul că o acțiune eficientă pentru prevenirea și combaterea comerțului ilicit cu produse din tutun necesită o abordare cuprinzătoare la nivel internațional, precum și o strânsă cooperare în privința tuturor aspectelor legate de comerțul ilicit, inclusiv, dacă este cazul, comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație,

reamintind și subliniind importanța altor acorduri internaționale relevante, cum ar fi Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, precum și Convenția contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, și obligația ca părțile la aceste convenții să aplice comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație, după caz, dispozițiile relevante ale acestora și *încurajând* părțile care nu au devenit încă părți la aceste acorduri să aibă în vedere acest lucru,

recunoscând necesitatea de a întări cooperarea dintre secretariatul Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului și Biroul Națiunilor Unite pentru droguri și criminalitate, Organizația Mondială a Vămilor și alte organisme, după caz,

reamintind articolul 15 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, în care părțile admit, printre altele, că eliminarea tuturor formelor de comerț ilicit cu produse ce conțin tutun, inclusiv contrabanda și fabricarea ilegală, reprezintă o componentă esențială a controlului tutunului,

având în vedere că prezentul protocol nu urmărește să abordeze aspecte legate de drepturile de proprietate intelectuală, și

având convingerea că o completare a Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului cu un protocol cuprinzător va reprezenta un mijloc puternic și eficace de combatere a comerțului ilicit cu produse din tutun și a consecințelor grave ale acestuia,

Convin după cum urmează:

PARTEA I: INTRODUCERE

Articolul 1

Utilizarea termenilor

1 „Brokeraj” înseamnă a acționa ca agent pentru alții, ca de exemplu în cazul negocierii contractelor, achizițiilor sau vânzărilor, în schimbul unei remunerații sau al unui comision.

2. „Țigară” înseamnă o rolă de tutun tăiat pentru fumat, înfășurată în hârtie de țigară. Aceasta exclude produsele regionale specifice, cum ar fi bidis, ANG hoon sau alte produse similare care pot fi înfășurate în hârtie sau foi. În sensul articolului 8, „țigară” include, de asemenea, „tutunul de rulat” fin în scopul preparării unei țigări.

3. „Confiscare”, ce include reținerea permanentă, dacă este cazul, înseamnă privarea permanentă de proprietate prin ordin al unei instanțe sau al altei autorități competente.

4. „Livrare supravegheată” înseamnă tehnica de a permite ieșirea de pe teritoriu, traversarea teritoriului sau intrarea pe teritoriul aparținând unuia sau mai multor state a unor transporturi ilicite sau suspecte, cu știința și sub supravegherea autorităților competente ale statelor respective, în vederea investigării unei infracțiuni și identificării persoanelor implicate în săvârșirea infracțiunii.

5. „Zonă liberă” înseamnă o parte din teritoriul uneia dintre părți în care orice marfă introdusă este considerată, în general, în afara teritoriului vamal în ceea ce privește taxele la import.

6. „Comerț ilicit” înseamnă orice practică sau conduită interzisă prin lege care se referă la producere, expediere, primire, deținere, distribuire, vânzare sau achiziționare, inclusiv orice practică sau conduită menită să înlesnească o astfel de activitate.

7. „Autorizație” înseamnă permisiunea acordată de către o autoritate competentă în urma prezentării către aceasta a cererii sau a altor documente necesare.

8. (a) „Echipamente de fabricație” înseamnă instalațiile concepute sau adaptate pentru a fi utilizate exclusiv la fabricarea produselor din tutun și care fac parte integrantă din procesul de fabricație.[11]

(b) „Orice parte a acestora” înseamnă, în contextul echipamentelor de fabricație, orice parte identificabilă care este unică echipamentelor de fabricație utilizate la fabricarea produselor din tutun.

9. „Parte” înseamnă o parte la prezentul protocol, cu excepția cazului în care contextul indică altfel.

10. „Date cu caracter personal” înseamnă orice informații referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă.

11. „Organizație de integrare economică regională” înseamnă o organizație alcătuită din mai multe state suverane către care statele sale membre au transferat competența cu privire la o serie de chestiuni, inclusiv autoritatea de a lua decizii obligatorii pentru statele sale membre cu privire la chestiunile respective.[12]

12. „Lanțul de aprovizionare” înseamnă fabricarea produselor din tutun și a echipamentelor de fabricație, precum și importul sau exportul produselor din tutun și echipamentelor de fabricație și poate fi extins, dacă este cazul, pentru a include una sau mai multe dintre

---

[11] Dacă este cazul, părțile pot să facă trimitere în acest scop la Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor al Organizației Mondiale a Vămilor.

[12] Dacă este cazul, național sau intern se referă, de asemenea, la organizațiile de integrare economică regională.

activitățile de mai jos în cazul în care o parte decide astfel:

(a) vânzarea cu amănuntul a produselor din tutun;

(b) cultivarea tutunului, cu excepția cultivatorilor, fermierilor și producătorilor tradiționali pe scară mică;

(c) transportul cantităților comerciale de produse din tutun sau echipamentelor de fabricație; și

(d) comerțul cu ridicata, brokerajul, depozitarea sau distribuirea tutunului și a produselor din tutun sau a echipamentelor de fabricație.

13. „Produse din tutun" înseamnă produse fabricate în totalitate sau parțial din foi de tutun ca materie primă, în vederea utilizării pentru fumat, supt, mestecat sau inhalat.

14. „Localizare și urmărire" înseamnă monitorizarea sistematică și recrearea de către autoritățile competente sau de către orice altă persoană care acționează în numele acestora a rutei sau a circulației articolelor de-a lungul lanțului de aprovizionare, astfel cum se menționează la articolul 8.

Articolul 2

Relația dintre prezentul protocol și alte acorduri și instrumente juridice

1. Prezentul protocol intră sub incidența dispozițiilor Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului care se aplică protocoalelor la aceasta.

2. Părțile care au încheiat tipurile de acorduri menționate la articolul 2 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului comunică respectivele acorduri Reuniunii părților, prin secretariatul convenției.

3. Nicio dispoziție a prezentului protocol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor oricărei părți în temeiul oricărei alte convenții internaționale, oricărui alt tratat sau acord internațional în vigoare pentru partea respectivă pe care îl consideră mai adecvat în vederea eliminării comerțului ilicit cu produse din tutun.

4. Nicio dispoziție a prezentului protocol nu afectează alte drepturi, obligații și responsabilități ale părților în temeiul dreptului internațional, inclusiv Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate.

Articolul 3

Obiectiv

Obiectivul prezentului protocol constă în eliminarea tuturor formelor de comerț ilicit cu produse din tutun, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 15 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

PARTEA II: OBLIGAȚII GENERALE

Articolul 4

Obligații generale

1. Pe lângă dispozițiile articolului 5 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, părțile:

(a) adoptă și pun în aplicare măsuri eficace pentru a controla sau a reglementa lanțul de aprovizionare cu mărfurile reglementate de prezentul protocol, cu scopul de a preveni, descuraja, depista, investiga și urmări penal comerțul ilicit cu astfel de mărfuri și cooperează în acest scop;

(b) iau orice măsuri necesare în conformitate cu dreptul lor intern pentru a spori eficacitatea autorităților și serviciilor competente ale acestora, inclusiv a serviciilor vamale și polițienești responsabile de prevenirea, descurajarea, depistarea, investigarea, urmărirea penală și eliminarea tuturor formelor de comerț ilicit cu mărfurile care fac obiectul prezentului protocol;

(c) adoptă măsuri eficace pentru înlesnirea sau obținerea de asistență tehnică și sprijin financiar, pentru consolidarea capacității și cooperarea internațională în vederea realizării obiectivelor prezentului protocol și asigură punerea la dispoziția autorităților competente, precum și partajarea securizată cu acestea, a informațiilor care urmează să fie partajate în temeiul prezentului protocol;

(d) cooperează strâns, în conformitate cu sistemele lor juridice și administrative interne, cu scopul de a spori eficacitatea măsurilor de asigurare a aplicării legii pentru a combate actele ilicite, inclusiv infracțiunile stabilite în conformitate cu articolul 14 din prezentul protocol;

(e) cooperează și comunică, după caz, cu organizațiile interguvernamentale regionale și internaționale competente în cadrul schimbului securizat de informații[13] reglementat de prezentul protocol, cu scopul de a promova aplicarea eficientă a prezentului protocol; și

(f) în limita mijloacelor și resurselor de care dispun, cooperează pentru a obține resursele financiare pentru punerea în aplicare eficace a prezentului protocol prin mecanisme de finanțare bilaterale și multilaterale.

2. În îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului protocol, părțile asigură cea mai mare transparență posibilă cu privire la eventualele interacțiuni pe care le au cu industria tutunului.

Articolul 5

Protecția datelor cu caracter personal

Atunci când pun în aplicare prezentul protocol, părțile protejează datele cu caracter personal ale persoanelor, indiferent de naționalitate sau reședință, în conformitate cu dreptul intern, ținând seama de standardele internaționale privind protecția datelor cu caracter personal.

PARTEA III: CONTROLUL LANȚULUI DE APROVIZIONARE

Articolul 6

Autorizare, sistem echivalent de aprobare sau control

1. Pentru a atinge obiectivele Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului și cu scopul de a elimina comerțul ilicit cu produse din tutun și echipamente de fabricație, fiecare parte interzice desfășurarea oricăreia dintre următoarele activități de către orice persoană fizică sau

[13] Schimbul securizat de informații între două părți înseamnă un schimb ce nu poate fi interceptat sau falsificat. Cu alte cuvinte, informațiile schimbate între cele două părți nu pot fi citite sau modificate de către un terț.

juridică, cu excepția cazului în care s-a acordat o autorizație sau o aprobare echivalentă (denumită în continuare „autorizație”) pentru activitatea respectivă sau s-a aplicat un sistem de control de către o autoritate competentă, în conformitate cu dreptul intern:

(a) fabricarea produselor din tutun și a echipamentelor de fabricație; și

(b) importul sau exportul de produse din tutun și echipamente de fabricație.

2. În măsura în care consideră adecvat și atunci când următoarele activități nu sunt interzise de dreptul intern, fiecare parte depune eforturi pentru a autoriza oricare persoană fizică sau juridică implicată în:

(a) vânzarea cu amănuntul a produselor din tutun;

(b) cultivarea tutunului, cu excepția cultivatorilor, fermierilor și producătorilor tradiționali pe scară mică;

(c) transportul cantităților comerciale de produse din tutun sau echipamentelor de fabricație; și

(d) comerțul cu ridicata, brokerajul, depozitarea sau distribuirea tutunului și a produselor din tutun sau a echipamentelor de fabricație.

3. În vederea asigurării unui sistem eficace de autorizare, fiecare parte:

(a) stabilește sau desemnează una sau mai multe autorități competente pentru a emite, reînnoi, suspenda, revoca și/sau anula, sub rezerva dispozițiilor prezentului protocol și în conformitate cu dreptul său intern, autorizațiile ce permit desfășurarea activităților menționate la alineatul (1);

(b) solicită ca fiecare cerere de autorizație să conțină toate informațiile necesare despre solicitant, care ar trebui să includă, după caz:

(i) în cazul în care solicitantul este o persoană fizică, informații privind identitatea sa, inclusiv numele complet, denumirea comercială, numărul de înregistrare la registrul comerțului (dacă este cazul), numerele de identificare fiscală aplicabile, (dacă este cazul) și orice alte informații care permit identificarea;

(ii) în cazul în care solicitantul este o persoană juridică, informații cu privire la identitatea sa, inclusiv denumirea juridică completă, denumirea comercială, numărul de înregistrare la registrul comerțului, data și locul înființării, amplasarea sediului social și a sediului principal, numerele de identificare fiscală aplicabile, copii ale actului constitutiv sau documentelor echivalente, filialele, numele administratorilor și ale oricăror reprezentanți legali desemnați, inclusiv orice alte informații care permit identificarea;

(iii) locul exact în care se află unitatea (unitățile) de producție, antrepozitul, precum și capacitatea de producție a întreprinderii conduse de solicitant;

(iv) detalii privind produsele din tutun și echipamentele de fabricație care fac obiectul cererii, cum ar fi descrierea produsului, denumirea, marca înregistrată, dacă este cazul, desenul, marca, modelul și numărul de serie al echipamentului de fabricație;

(v) descrierea locului în care se vor instala și utiliza echipamentele de fabricație;

(vi) documente sau o declarație privind cazierul judiciar;

(vii) identificarea completă a conturilor bancare destinate a fi utilizate în cadrul tranzacțiilor relevante și alte detalii utile despre plăți; și

(viii) o descriere a utilizării avute în vedere pentru produsele din tutun și a pieței pe care se intenționează vânzarea acestora, acordându-se o atenție deosebită asigurării faptului că producția sau furnizarea de produse din tutun este proporțională cu cererea anticipată în mod rezonabil;

(c) monitorizează și colectează, după caz, orice taxe de autorizare care pot fi percepute și are în vedere să le folosească pentru administrarea și asigurarea aplicării eficiente a sistemului de autorizare sau pentru sănătatea publică sau orice alte activități conexe, în conformitate cu dreptul intern;

(d) adoptă măsurile adecvate pentru prevenirea, depistarea și investigarea oricăror nereguli sau fraude în cadrul funcționării sistemului de autorizare;

(e) întreprinde măsuri, precum revizuirea, reînnoirea, inspectarea sau auditul periodic al autorizațiilor, dacă este cazul;

(f) stabilește, dacă este cazul, un interval de timp pentru expirarea autorizațiilor și reînnoirea cererii de autorizare sau actualizarea informațiilor incluse în cerere;

(g) obligă orice persoană fizică sau juridică autorizată să informeze, în prealabil, autoritatea competentă cu privire la orice schimbare a amplasării întreprinderii sale sau cu privire la orice modificare semnificativă a informațiilor relevante pentru activitățile care fac obiectul autorizației;

(h) obligă orice persoană fizică sau juridică autorizată să informeze autoritatea competentă, în vederea adoptării unei măsuri corespunzătoare, cu privire la orice achiziție sau cedare a echipamentelor de fabricație; și

(i) asigură faptul că distrugerea oricăror astfel de echipamente de fabricație sau oricărei părți a acestora are loc sub supravegherea autorității competente.

4. Fiecare parte se asigură că autorizația nu este atribuită și/sau transferată fără a se primi de la titularul propus al autorizației informațiile corespunzătoare cuprinse la alineatul (3) și fără aprobarea prealabilă a autorității competente.

5. În termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol, Reuniunea părților se asigură că la următoarea sa sesiune se vor derula cercetări bazate pe probe pentru a stabili dacă există factori de producție esențiali și indispensabili pentru fabricarea produselor din tutun care pot fi identificați și supuși unui mecanism de control eficace. Pe baza acestor cercetări, Reuniunea părților are în vedere adoptarea măsurilor adecvate.

Articolul 7

Procesul de diligență

1. Fiecare parte solicită, în conformitate cu dreptul său intern și obiectivele Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului, ca toate persoanele fizice și juridice implicate în lanțul de aprovizionare cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație:

(a) să desfășoare procesul de diligență înainte de inițierea unei relații de afaceri și pe parcursul acesteia;

(b) să monitorizeze vânzările către clienții lor pentru a asigura faptul că aceste cantități sunt proporționale cu cererea de astfel de produse pe piața avută în vedere pentru vânzarea sau utilizarea lor; și

(c) să înștiințeze autoritățile competente în legătură cu orice probe că respectivul client este implicat în activități care încalcă obligațiile ce decurg din prezentul protocol.

2. Procesul de diligență desfășurat în temeiul alineatului (1) va fi, după caz, conform cu dreptul intern și obiectivele Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului și include, *inter alia*, cerințe de identificare a clienților, cum ar fi obținerea și actualizarea informațiilor referitoare la următoarele:

(a) datele care stabilesc că persoana fizică sau juridică deține o autorizație în conformitate cu articolul 6;

(b) în cazul în care clientul este o persoană fizică, informații privind identitatea sa, inclusiv numele complet, denumirea comercială, numărul de înregistrare la registrul comerțului (dacă este cazul), numerele de identificare fiscală (dacă este cazul) și verificarea actelor sale de identitate;

(c) în cazul în care clientul este o persoană juridică, informații privind identitatea sa, inclusiv numele complet, denumirea comercială, numărul de înregistrare la registrul comerțului (dacă este cazul), data și locul înființării, amplasarea sediului social și a sediului principal, numerele de identificare fiscală, copii ale actului constitutiv sau documentelor echivalente, filialele, numele administratorilor și oricăror reprezentanți legali desemnați, inclusiv numele reprezentanților și verificarea actelor de identitate ale acestora;

(d) o descriere a utilizării avute în vedere pentru tutun, produsele din tutun sau echipamentele de fabricație și a pieței pe care se intenționează vânzarea acestora; și

(e) o descriere a locului în care se vor instala și utiliza echipamentele de fabricație.

3. Procesul de diligență desfășurat în temeiul alineatului (1) poate include cerințe pentru identificarea clienților, cum ar fi obținerea și actualizarea informațiilor referitoare la următoarele:

(a) documente sau o declarație privind cazierul judiciar; și

(b) identificarea conturilor bancare destinate a fi utilizate în cadrul tranzacțiilor.

4. Fiecare parte adoptă, pe baza informațiilor raportate conform alineatului (1) litera (c), toate măsurile necesare pentru a asigura conformitatea cu obligațiile ce decurg din prezentul protocol, care pot include desemnarea unui client din jurisdicția părții drept client blocat, conform definiției din dreptul intern.

Articolul 8

Localizare și urmărire

1. Pentru a securiza mai bine lanțul de aprovizionare și pentru a contribui la investigarea comerțului ilicit cu produse din tutun, părțile convin să stabilească în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol un regim internațional de localizare și urmărire care să cuprindă sistemele naționale și/sau regionale de localizare și urmărire și un punct focal mondial pentru schimbul de informații, situat la secretariatul Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului și accesibil tuturor părților, permițându-le să se informeze și să primească informații relevante.

2. Fiecare parte stabilește, în conformitate cu prezentul articol, un sistem de urmărire și localizare, controlat de către aceasta, pentru toate produsele din tutun fabricate sau importate pe teritoriul său ținând seama de propriile nevoi naționale sau regionale specifice și pe baza

celor mai bune practici existente.

3. Pentru a asigura eficiența sistemului de localizare și urmărire, fiecare parte solicită ca marcaje de identificare unice, securizate și inamovibile (denumite în continuare „marcaje unice de identificare”), precum coduri sau timbre, să fie aplicate pe toate pachetele individuale, pe toate cartușele și orice ambalaj exterior al țigărilor sau să facă parte din acestea, în termen de cinci ani, și să fie aplicate pe alte produse din tutun sau să facă parte din acestea, în termen de zece ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol pentru partea în cauză.

4.1 În sensul alineatului (3), fiecare parte, în cadrul regimului internațional de localizare și urmărire, solicită ca următoarele informații să fie puse la dispoziție direct sau printr-o legătură, pentru a ajuta părțile să identifice originea produselor din tutun, punctul de deturnare, dacă este cazul, să monitorizeze și să controleze circulația produselor din tutun și statutul lor juridic:

(a) data și locul de fabricație;

(b) unitatea de producție;

(c) utilajul folosit la fabricarea produselor din tutun; (d) tura de producție sau ora fabricării;

(e) numele, factura, numărul comenzii și evidențele de plată privind primul client care nu este afiliat producătorului;

(f) piața avută în vedere pentru vânzarea cu amănuntul; (g) descrierea produsului;

(h) antrepozitarea și expedierea;

(i) identitatea oricărui cumpărător ulterior cunoscut; și

(j) ruta prevăzută pentru expediere, data expedierii, destinația, punctul de plecare și destinatarul.

4.2 Informațiile de la literele (a), (b), (g) și, dacă sunt disponibile, (f), fac parte din marcajele unice de identificare.

4.3 În cazul în care informațiile de la litera (f) nu sunt disponibile la data marcării, părțile solicită includerea acestor informații în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) litera (a) din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

5. Fiecare parte solicită ca, în termenele specificate în prezentul articol, informațiile prevăzute la alineatul (4) să fie înregistrate la data producției sau la data primei expedieri de către orice producător ori la data importului pe teritoriul său.

6. Fiecare parte se asigură că informațiile înregistrate în temeiul alineatului (5) îi sunt accesibile prin intermediul unui link la marcajele unice de identificate prevăzute la alineatele (3) și (4).

7. Fiecare parte se asigură că informațiile înregistrate în conformitate cu alineatul (5), precum și marcajele unice de identificare care fac ca aceste informații să fie accesibile în conformitate cu alineatul (6), sunt incluse într-un format stabilit sau autorizat de către parte și autoritățile sale competente.

8. Fiecare parte se asigură că informațiile înregistrate în temeiul alineatului (5) sunt accesibile la cerere punctului focal mondial pentru schimbul de informații, sub rezerva dispozițiilor alineatului (9), printr-o interfață electronică standard securizată cu punctul central național și/sau regional. Punctul focal mondial pentru schimbul de informații întocmește o listă a

autorităților competente ale părților și o pune la dispoziția tuturor părților.

9. Fiecare parte sau autoritate competentă:

(a) are acces la informațiile prevăzute la alineatul (4) în timp util, prin adresarea unei solicitări punctului focal mondial pentru schimbul de informații;

(b) solicită astfel de informații numai în cazul în care acest lucru este necesar în scopul depistării sau investigării cazurilor de comerț ilicit cu produse din tutun;

(c) nu refuză în mod neîntemeiat să comunice informațiile;

(d) răspunde la cererile de informații privind alineatul (4), în conformitate cu dreptul său intern; și

(e) protejează și tratează drept confidențiale, după cum s-a convenit de comun acord, orice informații care fac obiectul schimbului.

10. Fiecare parte solicită dezvoltarea și extinderea în continuare a sferei de aplicare a sistemului de localizare și urmărire aplicabil până în punctul în care toate taxele, impozitele relevante și, dacă este cazul, alte obligații, au fost îndeplinite la punctul de fabricare, import sau de finalizare a controlului vamal sau al accizelor.

11. Părțile cooperează între ele și cu organizațiile internaționale competente, astfel cum au convenit, pentru a partaja și elabora cele mai bune practici pentru sistemele de localizare și urmărire, inclusiv:

(a) facilitarea dezvoltării, transferului și achiziției de tehnologii îmbunătățite de localizare și urmărire, inclusiv cunoștințe, competențe, capacități și expertiză;

(b) sprijin pentru programele de formare și consolidare a capacităților pentru părțile care exprimă o astfel de nevoie; și

(c) dezvoltarea în continuare a tehnologiei de marcare și scanare a pachetelor individuale și cartușelor de produse din tutun pentru a face accesibile informațiile menționate la alineatul (4).

12. Obligațiile atribuite unei părți nu sunt îndeplinite sau delegate industriei tutunului.

13. Fiecare parte se asigură că, atunci când autoritățile sale competente participă la regimul de localizare și urmărire, acestea interacționează cu industria tutunului și cu cei care reprezintă interesele industriei tutunului doar în măsura strict necesară pentru punerea în aplicare a prezentului articol.

14. Fiecare parte poate să solicite industriei tutunului să suporte costurile aferente obligațiilor părții respective în temeiul prezentului articol.

Articolul 9

Păstrarea evidențelor

1. Fiecare parte solicită ca, după caz, toate persoanele fizice și juridice implicate în lanțul de aprovizionare cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație să țină evidențe complete și exacte ale tuturor tranzacțiilor relevante. Aceste evidențe trebuie să permită justificarea totală a materialelor utilizate la fabricarea produselor lor din tutun.

2. Dacă este cazul, fiecare parte solicită persoanelor autorizate în conformitate cu articolul 6 să furnizeze, la cerere, următoarele informații autorităților competente:

(a) informații generale privind volumul, tendințele, previziunile legate de piață și alte informații relevante;

și

(b) cantitățile de produse din tutun și echipamente de fabricație aflate în posesia, custodia sau sub controlul titularului autorizației și care sunt păstrate în stoc, în antrepozite fiscale și vamale, în regim de tranzit sau de transbordare sau în regim suspensiv la data solicitării.

3. În ceea ce privește produsele din tutun și echipamentele de fabricație vândute sau fabricate pe teritoriul părții pentru a fi exportate sau care circulă în regim de tranzit, transbordare sau suspensiv pe teritoriul părții respective, fiecare parte solicită, după caz, ca persoanele autorizate în conformitate cu articolul 6 să furnizeze, la cerere, autorităților competente din țara de plecare (pe cale electronică, în cazul în care există infrastructura necesară), în momentul în care produsele și echipamentele respective părăsesc teritoriul aflat sub controlul acestora, informațiile de mai jos:

(a) data expedierii din ultimul punct de control fizic al produselor;

(b) detalii privind produsele transportate (inclusiv marca, cantitatea, antrepozitul);

(c) rutele prevăzute pentru expediere și destinația;

(d) identitatea persoanei (persoanelor) fizice sau juridice căreia (cărora) îi (le) sunt expediate produsele; (e) modul de transport, inclusiv identitatea transportatorului;

(f) data preconizată pentru sosirea încărcăturii la destinația prevăzută; și

(g) piața avută în vedere pentru vânzarea cu amănuntul sau utilizare.

4. În cazul în care acest lucru este posibil, fiecare parte solicită ca distribuitorii cu amănuntul și cultivatorii de tutun, cu excepția cultivatorilor tradiționali care lucrează pe bază necomercială, să păstreze evidențe complete și exacte ale tuturor tranzacțiilor relevante pe care le desfășoară, în conformitate cu dreptul său intern.

5. În scopul punerii în aplicare a alineatului (1), fiecare parte adoptă măsuri eficace legislative, executive, administrative sau de altă natură pentru a impune ca toate evidențele să fie:

(a) păstrate pe o perioadă de cel puțin patru ani;

(b) puse la dispoziția autorităților competente; și

(c) menținute în formatul solicitat de autoritățile competente.

6. Dacă este cazul și sub rezerva dreptului intern, fiecare dintre părți stabilește un sistem de partajare cu alte părți a informațiilor cuprinse în toate evidențele ținute în conformitate cu prezentul articol.

7. Părțile se angajează să coopereze între ele și cu organizațiile internaționale competente, pentru a partaja progresiv și a dezvolta sisteme îmbunătățite de păstrare a evidențelor.

Articolul 10

Măsuri de securitate și preventive

1. Atunci când este cazul și în conformitate cu dreptul intern și obiectivele Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului, fiecare parte impune ca toate persoanele fizice și juridice ce intră sub incidența articolului 6 să ia măsurile necesare cu scopul de a preveni deturnarea produselor din tutun către filiere pentru comerțul ilicit, incluzând, printre altele:

(a) raportarea către autoritățile competente:

(i) a transferului transfrontalier de numerar în sumele prevăzute în dreptul intern sau de plăți transfrontaliere în natură; și

(ii) a tuturor „tranzacțiilor suspecte”; și

(b) furnizarea de produse din tutun sau echipamente de fabricație numai în cantități proporționale cu cererea de astfel de produse pe piața avută în vedere pentru vânzarea cu amănuntul sau utilizare.

2. Atunci când este cazul și în conformitate cu dreptul intern și obiectivele Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului, fiecare parte solicită ca plățile pentru tranzacțiile efectuate de persoanele fizice sau juridice ce intră sub incidența articolului 6 să fie permise numai în moneda și în suma de pe factură și doar prin mijloace legale de plată, de la instituțiile financiare situate pe teritoriul pieței avute în vedere și să nu fie efectuate prin niciun alt sistem alternativ de transfer.

3. O parte poate solicita ca plățile efectuate de persoanele fizice sau juridice ce intră sub incidența articolului 6 pentru materialele utilizate la fabricarea produselor din tutun în jurisdicția sa să fie permise numai în moneda și în suma de pe factură și doar prin mijloace legale de plată de la instituțiile financiare situate pe teritoriul pieței avute în vedere și să nu fie efectuate prin niciun alt sistem alternativ de transfer.

4. Fiecare parte se asigură că orice încălcare a cerințelor prezentului articol face obiectul procedurilor penale, civile sau administrative adecvate și al unor sancțiuni eficace, proporționate și disuasive, inclusiv, după caz, suspendarea sau anularea unei autorizații.

Articolul 11

Vânzarea prin internet, telecomunicații sau orice altă tehnologie nouă

1. Fiecare parte solicită ca toate persoanele fizice și juridice implicate în orice tranzacție cu produse din tutun prin metode de vânzare bazate pe internet, telecomunicații sau orice altă tehnologie nouă să își îndeplinească toate obligațiile relevante care intră sub incidența prezentului protocol.

2. Fiecare parte ia în considerare posibilitatea de a interzice vânzarea cu amănuntul a produselor din tutun prin metode de vânzare bazate pe internet, telecomunicații sau orice altă tehnologie nouă.

Articolul 12

Zone libere și tranzit internațional

1. Fiecare parte pune în aplicare, în termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol pentru partea respectivă, controale eficace pentru fabricarea tutunului și produselor din tutun și pentru tranzacțiile cu acestea în zonele libere, recurgând la toate măsurile pertinente prevăzute în prezentul protocol.

2. În plus, este interzis amestecul produselor din tutun cu alte tipuri de produse într-un singur container sau orice altă unitate de transport similară în momentul ieșirii din zonele libere.

3. Fiecare parte adoptă și aplică, în conformitate cu dreptul intern, măsuri de control și verificare pentru tranzitul internațional sau transbordarea, pe teritoriul său, a produselor din tutun și echipamentelor de fabricație în conformitate cu dispozițiile prezentului protocol, cu scopul de a preveni comerțul ilicit cu astfel de produse.

Articolul 13

Vânzări scutite de taxe vamale

1. Fiecare parte pune în aplicare măsuri eficace pentru ca toate vânzările scutite de taxe vamale să intre sub incidența tuturor dispozițiilor relevante ale prezentului protocol, luând în considerare articolul 6 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

2. În termen de cel mult cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului protocol, Reuniunea părților se asigură că la următoarea sa sesiune se vor derula cercetări bazate pe probe pentru a stabili amploarea comerțului ilicit cu produse din tutun în ceea ce privește vânzările scutite de taxe vamale. Pe baza acestora cercetări, Reuniunea părților are în vedere adoptarea altor măsuri adecvate.

PARTEA IV: INFRACȚIUNI

Articolul 14

Acte ilicite, inclusiv infracțiuni

1. Fiecare parte adoptă, sub rezerva principiilor de bază ale dreptului său intern, măsurile legislative și de altă natură necesare pentru a stabili ca ilicite în baza dreptului său intern toate actele de mai jos:

(a) fabricarea, vânzarea cu ridicata, brokerajul, vânzarea, transportul, distribuția, depozitarea, expedierea, importul sau exportul de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație care contravin dispozițiilor prezentului protocol;

(b) (i) fabricarea, vânzarea cu ridicata, brokerajul, vânzarea, transportul, distribuția, depozitarea, expedierea, importul sau exportul de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație fără plata taxelor, impozitelor și altor impuneri aplicabile sau fără aplicarea timbrelor fiscale, a marcajelor unice de identificare sau a oricăror alte marcaje sau etichete necesare;

(ii) orice alte acte de contrabandă sau tentativă de contrabandă cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație care nu sunt reglementate de litera (b) punctul (i);

(c) (i) orice altă formă de fabricare ilicită de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație sau ambalaje pentru tutun ce poartă timbre fiscale, marcaje unice de identificare sau orice alte marcaje necesare sau etichete necesare falsificate;

(ii) vânzarea cu ridicata, brokerajul, vânzarea, transportul, distribuția, depozitarea, expedierea, importul sau exportul de tutun fabricat în mod ilicit, produse din tutun ilicite, produse cu timbre fiscale și/sau alte marcaje sau etichete necesare falsificate sau echipamente de fabricație ilicite;

(d) amestecarea produselor din tutun cu alte tipuri de produse de-a lungul lanțului de aprovizionare, cu scopul de a ascunde sau masca produsele din tutun;

(e) amestecarea produselor din tutun cu alte tipuri de produse, cu încălcarea articolului 12 alineatul (2) din prezentul protocol;

(f) utilizarea metodelor de vânzare bazate pe internet, telecomunicații sau orice altă tehnologie nouă pentru comercializarea produselor din tutun cu încălcarea prezentului protocol;

(g) obținerea de către titularul unei autorizații, în conformitate cu articolul 6, de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație de la o persoană care ar trebui să dețină o autorizație în conformitate cu articolul 6, însă care nu deține o astfel de autorizație;

(h) obstrucționarea unui funcționar public sau a unui funcționar autorizat în îndeplinirea sarcinilor sale legate de prevenirea, descurajarea, depistarea, investigarea sau eliminarea comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație;

(i) (i) orice declarație materială falsă, înșelătoare sau incompletă sau neprezentarea informațiilor solicitate de un funcționar public sau funcționar autorizat în cadrul îndeplinirii sarcinilor sale legate de prevenirea, descurajarea, depistarea, investigarea sau eliminarea comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație, atunci când acest lucru nu contravine dreptului de a nu se autoincrimina;

(ii) declarații false făcute în formulare oficiale în legătură cu descrierea, cantitatea sau valoarea tutunului, produselor din tutun sau echipamentelor de fabricație sau cu orice altă informație prevăzută în protocol cu scopul:

(a) de a se sustrage de la plata taxelor, impozitelor și altor impuneri aplicabile, sau

(b) de a aduce atingere oricăror măsuri de control pentru prevenirea, descurajarea, depistarea, investigarea sau eliminarea comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație;

(iii) refuzul de a constitui sau ține evidențele reglementate de prezentul protocol sau ținerea unor evidențe false; și

(j) spălarea veniturilor obținute din acte ilicite stabilite ca fiind infracțiuni în temeiul alineatului (2).

2. Sub rezerva principiilor de bază din dreptul său intern, fiecare parte stabilește care dintre actele ilicite prevăzute la alineatul (1) sau orice alte acte legate de comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație care contravin dispozițiilor prezentului protocol constituie infracțiuni și adoptă măsurile legislative și de altă natură care ar putea fi necesare pentru a valida acest proces.

3. Fiecare parte notifică secretariatul prezentului protocol cu privire la actele ilicite prevăzute la alineatele (1) și (2) pe care le-a stabilit ca reprezentând o infracțiune în conformitate cu alineatul (2) și furnizează secretariatului copii sau o descriere a legilor care asigură punerea în aplicare a alineatului (2), precum și a oricăror modificări ulterioare ale acestor legi.

4. Pentru a consolida cooperarea internațională privind combaterea infracțiunilor legate de comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație, părțile sunt încurajate să își revizuiască legile naționale privind spălarea banilor, asistența judiciară reciprocă și extrădarea, având în vedere convențiile internaționale relevante la care sunt părți, pentru a se asigura că acestea contribuie în mod eficace la punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului protocol.

Articolul 15

Răspunderea persoanelor juridice

1. Fiecare parte adoptă, în conformitate cu principiile sale juridice, măsurile necesare pentru a stabili răspunderea persoanelor juridice care săvârșesc acte ilicite, inclusiv infracțiunile stabilite în conformitate cu articolul 14 din prezentul protocol.

2. Sub rezerva principiilor juridice ale fiecărei părți, răspunderea persoanelor juridice poate fi penală, civilă sau administrativă.

3. Această răspundere nu aduce atingere răspunderii persoanelor fizice care sunt implicate în actul ilicit respectiv sau au săvârșit infracțiuni stabilite în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative naționale și articolul 14 din prezentul protocol.

Articolul 16

Urmăriri penale și sancțiuni

1. Fiecare parte adoptă, în conformitate cu dreptul intern, măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele fizice și juridice considerate răspunzătoare pentru acte ilicite, inclusiv infracțiunile stabilite în conformitate cu articolul 14, fac obiectul unor sancțiuni eficace, proporționate și disuasive, de natură penală sau contravențională, inclusiv sancțiuni pecuniare.

2. Fiecare parte depune toate eforturile pentru a se asigura că orice competență juridică discreționară acordată în baza dreptului său intern în legătură cu urmărirea penală a persoanelor pentru acte ilicite, inclusiv infracțiuni stabilite în conformitate cu articolul 14, este exercitată astfel încât să sporească la maximum eficiența măsurilor de asigurare a aplicării legii în legătură cu astfel de acte ilicite, inclusiv infracțiuni, ținând seama în mod corespunzător de necesitatea de a descuraja săvârșirea acestora.

3. Nicio dispoziție a prezentului protocol nu afectează principiul conform căruia descrierea actelor ilicite, inclusiv a infracțiunilor stabilite în conformitate cu prezentul protocol, precum și a mijloacelor juridice de apărare aplicabile sau a altor principii juridice care reglementează legalitatea conduitei este rezervată dreptului intern al unei părți, iar astfel de acte ilicite, inclusiv infracțiuni, sunt supuse urmăririi penale și sancționate conform dreptului respectiv.

Articolul 17

Plăți efectuate în urma sechestrării

În conformitate cu dreptul intern, părțile ar trebui să aibă în vedere posibilitatea de a adopta măsurile legislative și de altă natură necesare pentru a permite autorităților competente să perceapă fabricantului, producătorului, distribuitorului, importatorului sau exportatorului de tutun, produse din tutun și/sau echipamente de fabricație sechestrate o sumă proporțională cu taxele și impozitele pierdute.

Articolul 18

Eliminare sau distrugere

Tutunul, produsele din tutun și echipamentele de fabricație confiscate se distrug în totalitate, folosind, în măsura în care este posibil, metode ecologice, sau se elimină în conformitate cu dreptul intern.

Articolul 19

Tehnici speciale de investigare

1. În cazul în care principiile fundamentale ale sistemului juridic intern permit acest lucru, fiecare parte adoptă, în limita posibilităților sale și în condițiile prevăzute de dreptul său intern, măsurile necesare pentru a permite utilizarea adecvată a livrărilor supravegheate, iar în cazul în care consideră corespunzător, utilizarea altor tehnici speciale de investigare, cum ar fi supravegherea electronică sau alte forme de supraveghere și operațiuni sub acoperire, efectuate de către autoritățile competente ale acesteia pe teritoriul său cu scopul de a combate în mod eficace comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație.

2. În scopul investigării infracțiunilor stabilite în conformitate cu articolul 14, părțile sunt încurajate să încheie, în cazul în care este necesar, acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale adecvate pentru utilizarea tehnicilor menționate la alineatul (1) în contextul cooperării la nivel internațional.

3. În lipsa acordului sau a înțelegerii prevăzute la alineatul (2), deciziile de a utiliza aceste tehnici speciale de investigare la nivel internațional se adoptă de la caz la caz și, dacă este necesar, pot să ia în considerare măsuri și înțelegeri financiare cu privire la exercitarea competenței de către părțile în cauză.

4. Părțile recunosc importanța și necesitatea cooperării și asistenței internaționale în acest domeniu și cooperează între ele și cu organizațiile internaționale pentru dezvoltarea capacității de îndeplinire a obiectivelor prevăzute la prezentul articol.

PARTEA V: COOPERARE INTERNAȚIONALĂ

Articolul 20

Schimb de informații generale

1. În scopul îndeplinirii obiectivelor prezentului protocol, părțile raportează, în cadrul instrumentului de notificare al Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului, informațiile relevante, sub rezerva dreptului intern și, după caz, printre altele, informații privind aspecte precum:

(a) detalii în formă consolidată privind sechestrările de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație, cantitatea, valoarea produselor sechestrate, descrieri ale produselor, datele și locurile de fabricare; suma care a făcut obiectul evaziunii fiscale;

(b) importul, exportul, tranzitul, vânzările cu plata taxelor și cele scutite de taxe vamale și cantitatea sau valoarea producției de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație;

(c) tendințele, metodele de disimulare și modalitățile de operare folosite în comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație; și

(d) orice alte informații relevante, astfel cum s-a convenit de către părți.

2. Părțile cooperează între ele și cu organizațiile internaționale competente pentru a-și consolida capacitatea de a culege și partaja informații.

3. Părțile consideră că informațiile respective sunt confidențiale și destinate exclusiv utilizării de către părți, cu excepția cazului în care se specifică altfel de către partea care le transmite.

Articolul 21

Schimb de informații în scopul asigurării aplicării legii

1. Sub rezerva dreptului intern sau a tratatelor internaționale aplicabile, după caz, părțile partajează, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți care justifică în mod corespunzător necesitatea acestor informații în scopul depistării sau investigării comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație, următoarele informații:

(a) evidențe privind acordarea autorizațiilor către persoanele fizice și juridice în cauză;

(b) informații pentru identificarea, monitorizarea și urmărirea penală a persoanelor fizice sau juridice implicate în comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație;

(c) evidențe ale investigațiilor și urmăririlor penale;

(d) evidențe ale plăților pentru importul, exportul sau vânzările scutite de taxe vamale de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație; și

(e) detalii privind sechestrările de tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație (inclusiv date de referință privind cazul, dacă este necesar, cantitatea, valoarea produselor sechestrate, descrierea produsului, entitățile implicate, data și locul de fabricare) și modalitatea de operare (inclusiv mijloacele de transport, metodele de disimulare, stabilire a rutelor și depistare).

2. Informațiile primite de la părți în temeiul prezentului articol se utilizează exclusiv pentru îndeplinirea obiectivelor prezentului protocol. Părțile pot să specifice că astfel de informații nu pot fi transmise fără acordul părții care le-a furnizat.

Articolul 22

Schimbul de informații: confidențialitatea și protecția informațiilor

1. Fiecare parte desemnează autoritățile naționale competente cărora le sunt adresate datele menționate la articolele 20, 21 și 24 și notifică părțile în legătură cu această desemnare prin secretariatul convenției.

2. Schimbul de informații în temeiul prezentului protocol trebuie să fie supus prevederilor dreptului intern privind confidențialitatea și protecția vieții private. Părțile protejează, astfel cum au convenit de comun acord, orice informație confidențială care face obiectul schimbului.

Articolul 23

Asistență și cooperare: formare, asistență tehnică și cooperare în domeniile științific, tehnic și tehnologic

1. Părțile cooperează între ele și/sau prin intermediul organizațiilor internaționale și regionale competente pentru asigurarea de formare, asistență tehnică și pentru cooperarea în domeniile științific, tehnic și tehnologic în vederea realizării obiectivelor prezentului protocol, astfel cum au convenit de comun acord. Această asistență poate include transferul de expertiză sau tehnologii adecvate în domenii precum colectarea informațiilor, asigurarea aplicării legii, localizare și urmărire, gestionarea informațiilor, protecția datelor cu caracter personal, interdicția, supravegherea electronică, analiza criminalistică, asistența judiciară reciprocă și extrădarea.

2. Părțile pot, după caz, să încheie acorduri bilaterale, multilaterale sau orice alte acorduri sau înțelegeri pentru a promova formarea, asistența tehnică și cooperarea în domeniul științific, tehnic și tehnologic, ținând seama de nevoile părților care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție.

3. Părțile cooperează, după caz, pentru a dezvolta și cerceta posibilitățile de identificare a originii geografice exacte a tutunului și produselor din tutun care fac obiectul sechestrării.

Articolul 24

Asistență și cooperare: investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor

1. Părțile iau, în conformitate cu dreptul lor intern, toate măsurile necesare, după caz, cu scopul de a consolida cooperarea prin acorduri multilaterale, regionale sau bilaterale pentru prevenirea, depistarea, investigarea, urmărirea penală și sancționarea persoanelor fizice sau juridice implicate în comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație.

2. Fiecare parte se asigură că autoritățile administrative, de reglementare, de asigurare a aplicării legii și alte autorități care combat comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație (inclusiv, în cazurile permise de dreptul intern, autoritățile judiciare) cooperează și fac schimb de informații relevante la nivel național și internațional, în condițiile prevăzute de dreptul intern.

Articolul 25

Protejarea suveranității

1. Părțile își îndeplinesc obligațiile prevăzute în prezentul protocol în concordanță cu principiile egalității suverane și integrității teritoriale a statelor, precum și cu principiul neintervenției în afacerile interne ale altor state.

2. Nicio dispoziție a prezentului protocol nu permite unei părți să exercite pe teritoriul unui alt stat competența și funcțiile care sunt rezervate exclusiv autorităților din celălalt stat, prin dreptul său intern.

Articolul 26

Competență

1. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor stabilite în conformitate cu articolul 14 atunci când:

(a) infracțiunea este săvârșită pe teritoriul părții în cauză; sau

(b) infracțiunea este săvârșită la bordul unei nave care arborează pavilionul părții în cauză sau al unei aeronave care este înregistrată în conformitate cu legislația părții în cauză la data săvârșirii infracțiunii respective.

2. Sub rezerva articolului 25, o parte poate, de asemenea, să își stabilească competența în legătură cu orice astfel de infracțiune atunci când:

(a) infracțiunea este săvârșită împotriva părții în cauză;

(b) infracțiunea este săvârșită de către un resortisant al părții în cauză sau de către un apatrid care își are reședința obișnuită pe teritoriul său; sau

(c) infracțiunea se numără printre infracțiunile stabilite în conformitate cu articolul 14 și este săvârșită în afara teritoriului său în vederea săvârșirii, pe teritoriul său, a unei infracțiuni stabilite în conformitate cu articolul 14.

3. În sensul articolului 30, fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor stabilite în conformitate cu articolul 14 atunci când autorul prezumat se află pe teritoriul său și aceasta nu îl extrădează exclusiv în baza motivului că este resortisant al său.

4. Fiecare parte poate, de asemenea, să adopte măsurile necesare pentru a-și stabili competența în legătură cu infracțiunile stabilite în conformitate cu articolul 14 atunci când autorul prezumat se află pe teritoriul său, iar partea respectivă nu îl extrădează.

5. În cazul în care o parte care își exercită competența în temeiul alineatului (1) sau (2) a fost notificată sau a aflat în alt mod că una sau mai multe dintre celelalte părți desfășoară o investigație, o urmărire penală sau o procedură judiciară în legătură cu același act, autoritățile competente ale acestor părți se consultă, după caz, în vederea coordonării acțiunilor lor.

6. Fără a aduce atingere normelor de drept internațional general, prezentul protocol nu exclude exercitarea oricărei competențe penale stabilite de către o parte în conformitate cu dreptul său intern.

Articolul 27

Cooperarea în domeniul asigurării aplicării legii

1. Fiecare parte adoptă, în conformitate cu sistemele sale juridice și administrative interne, măsuri eficiente pentru:

(a) consolidarea și, dacă este necesar, stabilirea unor canale de comunicare între autoritățile, agențiile și serviciile competente pentru a înlesni schimbul sigur și rapid de informații privind toate aspectele legate de infracțiunile stabilite în conformitate cu articolul 14;

(b) asigurarea unei cooperări eficiente între autoritățile competente, agențiile, serviciile vamale, polițienești și alte autorități de asigurare a aplicării legii;

(c) cooperarea cu alte părți în desfășurarea anchetelor în cazuri specifice legate de infracțiunile stabilite în conformitate cu articolul 14, în ceea ce privește:

(i) identitatea, locul și activitățile persoanelor suspectate de implicare în astfel de infracțiuni sau locul în care se găsesc alte persoane în cauză;

(ii) circulația veniturilor obținute din infracțiuni sau a bunurilor obținute în urma săvârșirii acestor infracțiuni; și

(iii) circulația bunurilor, echipamentelor sau altor instrumente utilizate sau destinate uzului în săvârșirea unor astfel de infracțiuni;

(d) oferirea, atunci când este cazul, a elementelor sau a cantităților de substanțe necesare în scopul analizei sau investigației;

(e) înlesnirea coordonării eficace între autoritățile, agențiile și serviciile competente și promovarea schimbului de personal și experți, inclusiv detașarea de ofițeri de legătură, sub rezerva acordurilor sau înțelegerilor bilaterale încheiate între părțile în cauză;

(f) schimbul de informații relevante cu alte părți cu privire la mijloacele și metodele specifice utilizate de persoane fizice sau juridice pentru săvârșirea unor astfel de infracțiuni, inclusiv, după caz, informații privind rutele, mijloacele de transport și utilizarea de identități false, a unor documente modificate sau falsificate sau a altor mijloace de disimulare a activităților lor; și

(g) schimbul de informații relevante și coordonarea măsurilor administrative și de altă natură adoptate, după caz, în scopul identificării din timp a infracțiunilor stabilite în conformitate cu articolul 14.

2. Pentru a pune în aplicare prezentul protocol, părțile au în vedere încheierea unor acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale privind cooperarea directă între agențiile lor de asigurare a aplicării legii și, în cazul în care astfel de acorduri sau înțelegeri există deja, modificarea acestora în consecință. În lipsa unor astfel de acorduri sau înțelegeri între părțile în cauză, părțile pot să aibă în vedere prezentul protocol ca bază a cooperării în materie de asigurare a aplicării legii în ceea ce privește infracțiunile reglementate prin acesta. Ori de câte ori este cazul, părțile trebuie să folosească pe deplin acordurile sau înțelegerile, inclusiv organizațiile internaționale sau regionale, în vederea intensificării cooperării între autoritățile lor de aplicare a legii.

3. Părțile depun toate eforturile pentru a coopera, în limita mijloacelor de care dispun, pentru a face față comerțului ilicit transnațional de produse din tutun realizat prin tehnologii moderne.

Articolul 28

Asistența administrativă reciprocă

În conformitate cu sistemele lor juridice și administrative interne, părțile își comunică reciproc, fie la cerere, fie din proprie inițiativă, informații care să asigure o aplicare adecvată a legislației vamale și din alte domenii relevante, în vederea prevenirii, depistării, investigării, urmăririi penale și combaterii comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun sau echipamente de fabricație. Părțile consideră că informațiile respective sunt confidențiale și destinate unui uz restricționat, cu excepția cazului în care se specifică altfel de către partea care le transmite. Aceste informații pot cuprinde:

(a) tehnici vamale și alte tehnici noi de asigurare a aplicării legii cu eficacitate dovedită;

(b) tendințe, mijloace sau metode noi folosite pentru efectuarea comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație;

(c) mărfuri despre care se știe că fac obiectul comerțului ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de producție, precum și detalii privind descrierea, ambalajul, transportul și depozitarea acestor mărfuri, precum și metodele utilizate în legătură cu aceste mărfuri;

(d) persoanele fizice sau juridice despre care se știe că au săvârșit sau au participat la săvârșirea unei infracțiuni în conformitate cu articolul 14; și

(e) orice alte date care ar putea ajuta agențiile desemnate la evaluarea riscului pentru control și în alte scopuri de asigurare a aplicării legii.

Articolul 29

Asistența judiciară reciprocă

1. Părțile își acordă asistență judiciară reciprocă în cea mai mare măsură posibilă în cadrul investigațiilor, urmăririlor penale și procedurilor judiciare întreprinse în legătură cu infracțiunile stabilite în conformitate cu articolul 14 din prezentul protocol.

2. Asistența judiciară reciprocă se acordă în cea mai mare măsură posibilă în conformitate cu legile, tratatele, acordurile și înțelegerile relevante ale părții solicitate cu ocazia investigațiilor, urmăririlor penale și procedurilor judiciare întreprinse în legătură cu infracțiunile pentru care persoanele juridice pot fi considerate răspunzătoare în partea solicitantă, în temeiul articolului 15 din prezentul protocol.

3. Asistența judiciară reciprocă acordată în conformitate cu prezentul articol poate fi solicitată în oricare dintre următoarele scopuri:

(a) obținerea de probe sau declarații de la persoane;

(b) comunicarea actelor judiciare;

(c) efectuarea de percheziții și sechestrări, precum și de înghețări;

(d) examinarea obiectelor și siturilor;

(e) furnizarea de informații, elemente probatorii și evaluări ale experților;

(f) furnizarea de documente originale sau copii legalizate ale documentelor și evidențelor relevante, inclusiv ale documentelor guvernamentale, bancare, financiare, comerciale sau ale întreprinderilor;

(g) identificarea sau urmărirea veniturilor obținute din infracțiuni, bunurilor, instrumentelor sau altor lucruri în scop probatoriu;

(h) înlesnirea înfățișării voluntare a persoanelor în partea solicitantă; și

(i) orice alt tip de asistență care nu contravine dreptului intern al părții solicitate.

4. Prezentul articol nu aduce atingere obligațiilor ce decurg din oricare alt tratat, bilateral sau multilateral, care reglementează sau va reglementa, în întregime sau parțial, asistența judiciară reciprocă.

5. Alineatele (6)-(24) se aplică, pe baza reciprocității, cererilor formulate în temeiul prezentului articol în cazul în care părțile în cauză nu au încheiat un tratat sau un acord interguvernamental de asistență judiciară reciprocă. În cazul în care părților le revin obligații printr-un astfel de tratat sau de acord interguvernamental, se aplică dispozițiile

corespunzătoare ale tratatului sau acordului interguvernamental respectiv, exceptând cazul în care părțile convin să aplice în locul lor alineatele (6)-(24). Părțile sunt încurajate cu tărie să aplice alineatele respective dacă acestea înlesnesc cooperarea.

6. Părțile desemnează o autoritate centrală care are responsabilitatea și competența de a primi cererile de asistență judiciară reciprocă, fie în scopul executării, fie în scopul transmiterii către autoritățile lor competente pentru executare. În cazul în care în una dintre părți există o regiune sau un teritoriu special cu sistem separat de asistență judiciară reciprocă, aceasta poate să desemneze o autoritate centrală distinctă care are aceeași funcție pentru regiunea sau teritoriul respectiv. Autoritățile centrale asigură executarea sau transmiterea rapidă și corectă a cererilor primite. În cazul în care autoritatea centrală transmite cererea către o autoritate competentă pentru executare, aceasta încurajează executarea rapidă și adecvată a cererii de către autoritatea competentă. Fiecare parte îl înștiințează pe președintele secretariatului convenției în momentul aderării la prezentul protocol sau al acceptării, aprobării, confirmării formale sau ratificării prezentului protocolul cu privire la autoritatea centrală desemnată în acest scop. Transmiterea cererilor de asistență judiciară reciprocă și a oricărei comunicări în legătură cu acestea se efectuează între autoritățile centrale desemnate de către părți. Această cerință nu aduce atingere dreptului unei părți de a solicita ca astfel de cereri și comunicări să îi fie adresate pe cale diplomatică și, în cazuri urgente, dacă părțile convin astfel, prin intermediul organizațiilor internaționale competente, în măsura în care acest lucru este posibil.

7. Cererile se formulează în scris sau, în cazul în care este posibil, prin orice mijloc care permite obținerea unei evidențe scrise, într-o limbă acceptabilă pentru partea solicitată și în condiții care permit părții să stabilească autenticitatea. Limba sau limbile acceptabile pentru fiecare parte sunt notificate președintelui secretariatului convenției în momentul aderării la prezentul protocol sau al acceptării, aprobării, confirmării formale sau ratificării acestuia. În cazuri urgente și dacă părțile au convenit astfel, cererile pot fi formulate verbal, însă trebuie confirmate în scris fără întârziere.

8. Cererea de asistență judiciară reciprocă conține:

(a) identitatea autorității care formulează cererea;

(b) obiectul și natura investigației, urmăririi penale sau procedurii judiciare la care se referă cererea, precum și numele și atribuțiile autorității care efectuează o astfel de investigație, urmărire penală sau procedură judiciară;

(c) un rezumat al faptelor relevante, exceptând cazul cererilor de comunicare a actelor judiciare;

(d) o descriere a asistenței solicitate și detalii exprimate de partea solicitantă cu privire la modul în care dorește ca o anumită procedură să fie urmată;

(e) dacă este posibil, identitatea, amplasarea și naționalitatea oricărei persoane în cauză;

(f) scopul pentru care sunt solicitate probele, informațiile sau măsurile; și

(g) dispozițiile de drept intern relevante pentru infracțiune și pedeapsa aplicabilă.

9. Partea solicitată poate să ceară informații suplimentare atunci când acest lucru se dovedește necesar pentru executarea cererii în conformitate cu dreptul său intern sau atunci când poate să înlesnească această executare a cererii.

10. O cerere este executată în conformitate cu dreptul intern al părții solicitate și, în măsura în care acest lucru nu contravine dreptului intern al părții solicitate și dacă este posibil, în conformitate cu procedurile specificate în cerere.

11. Partea solicitantă nu transmite și nu utilizează informațiile sau probele furnizate de partea solicitată pentru investigații, urmăriri penale sau proceduri judiciare altele decât cele declarate în cerere, fără acordul prealabil al părții solicitate. Nicio dispoziție a prezentului alineat nu împiedică partea solicitantă să divulge în procedurile sale informații sau probe dezincriminatorii pentru un acuzat. În acest din urmă caz, partea solicitantă notifică partea solicitată înainte de divulgare și, la cererea acesteia, se consultă cu partea solicitată. În cazul în care, într-o situație excepțională, notificarea prealabilă nu este posibilă, partea solicitantă informează fără întârziere partea solicitată cu privire la divulgare.

12. Partea solicitantă poate cere părții solicitate să păstreze confidențialitatea cu privire la cerere și conținutul acesteia, mai puțin în măsura în care este necesar pentru a da curs acesteia. În cazul în care partea solicitată nu poate să respecte cerința de confidențialitate, aceasta informează imediat partea solicitantă.

13. Ori de câte ori este posibil și în conformitate cu principiile fundamentale de drept intern, atunci când o persoană se află pe teritoriul unei părți și trebuie să fie audiată ca martor sau expert de către autoritățile judiciare ale altei părți, prima parte poate, la cererea celeilalte, să permită ca audierea să aibă loc prin videoconferință în cazul în care nu este posibil sau nu este de dorit ca persoana în cauză să se înfățișeze personal pe teritoriul părții solicitante. Părțile pot conveni ca audierea să fie derulată de către o autoritate judiciară a părții solicitante și ca la aceasta să participe o autoritate judiciară a părții solicitate.

14. Asistența judiciară reciprocă poate fi respinsă:

(a) în cazul în care cererea nu este formulată în conformitate cu prezentul articol;

(b) în cazul în care partea solicitată consideră că executarea cererii poate să aducă atingere suveranității sau securității sale, ordinii sale publice ori altor interese esențiale;

(c) în cazul în care autorităților părții solicitate li s-ar interzice prin dreptul intern să ia măsurile solicitate în legătură cu orice infracțiune similară care a făcut obiectul investigației, urmăririi penale sau procedurilor juridice de competența sa;

(d) în cazul în care cererea se referă la o infracțiune pentru care pedeapsa maximă în partea solicitată constă în mai puțin de doi ani de închisoare sau alte forme de privare de libertate sau, în cazul în care, în opinia părții solicitate, furnizarea asistenței ar impune asupra resurselor sale o sarcină disproporționată în raport cu gravitatea infracțiunii; or

(e) în cazul în care acceptarea cererii ar contraveni sistemului juridic al părții solicitate în ceea ce privește asistența judiciară reciprocă.

15. Orice refuz de a acorda asistență judiciară reciprocă trebuie să fie motivat.

16. O parte nu poate invoca secretul bancar drept motiv pentru refuzul acordării asistenței judiciare reciproce prevăzute la prezentul articol.

17. Părțile nu pot să refuze o cerere de asistență judiciară reciprocă doar în baza motivului că infracțiunea este considerată a implica și aspecte fiscale.

18. Părțile pot invoca lipsa dublei incriminări pentru a refuza să acorde asistența judiciară reciprocă în temeiul prezentului articol. Cu toate acestea, în cazul în care consideră corespunzător, partea solicitată poate să acorde asistență, în măsura pe care o consideră adecvată, indiferent dacă actul constituie sau nu o infracțiune în temeiul dreptului intern al părții solicitate.

19. Partea solicitată execută cererea de asistență judiciară reciprocă de îndată ce este posibil și

ține seama, în cea mai mare măsură posibilă, de toate termenele-limită propuse de partea solicitantă și motivate, de preferință, în cerere. Partea solicitată răspunde la cererile rezonabile adresate de partea solicitantă în ceea ce privește progresul înregistrat în tratarea cererii. Partea solicitantă informează partea solicitată în cel mai scurt termen dacă asistența solicitată nu mai este necesară.

20. Asistența judiciară reciprocă poate fi amânată de către partea solicitată pe motiv că aceasta interferează cu o investigație, o urmărire penală sau o procedură judiciară în curs de derulare.

21. Înainte de a respinge o cerere în temeiul alineatului (14) sau de a amâna executarea acesteia în temeiul alineatului (20), partea solicitată se consultă cu partea solicitantă pentru a analiza posibilitatea de a acorda asistența sub rezerva termenilor și condițiilor pe care le consideră necesare. Dacă partea solicitantă acceptă asistența sub rezerva acestor condiții, partea solicitată respectă condițiile.

22. Cheltuielile obișnuite aferente executării unei cereri sunt suportate de partea solicitată, cu excepția cazului în care se convine altfel de către părțile în cauză. În cazul în care sunt necesare cheltuieli semnificative sau extraordinare sau vor fi necesare pentru îndeplinirea cererii, părțile se consultă pentru a stabili termenii și condițiile în baza cărora se va executa cererea, precum și modul în care vor fi suportate cheltuielile.

23. În cazul unei cereri, partea solicitată:

(a) furnizează părții solicitante copii ale evidențelor, documentelor sau informațiilor guvernamentale aflate în posesia sa care sunt disponibile publicului larg în temeiul dreptului său intern; și

(b) la latitudinea sa, poate să ofere părții solicitante, în întregime, parțial sau sub rezerva unor condiții pe care le consideră corespunzătoare, copii ale evidențelor, documentelor sau informațiilor guvernamentale aflate în posesia sa care nu sunt disponibile publicului larg, în temeiul dreptului său intern.

24. Părțile iau în considerare, dacă este cazul, posibilitatea de a încheia acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale care ar servi obiectivelor dispozițiilor prezentului articol, le-ar conferi acestora un efect practic sau le-ar consolida.

Articolul 30

Extrădare

1. Prezentul articol se aplică infracțiunilor stabilite în conformitate cu articolul 14 din prezentul protocol în cazul în care:

(a) persoana care face obiectul cererii de extrădare se află pe teritoriul părții solicitate;

(b) infracțiunea pentru care se solicită extrădarea este pasibilă de pedeapsă în temeiul dreptului intern atât al părții solicitante, cât și al părții solicitate; și

(c) infracțiunea se pedepsește cu o perioadă maximă de închisoare sau cu alte forme de privare de libertate de cel puțin patru ani sau cu o pedeapsă mai severă sau cu o pedeapsă cu o durată mai scurtă în cazul în care părțile au convenit astfel în temeiul tratatelor bilaterale și multilaterale sau al altor acorduri internaționale.

2. Fiecare dintre infracțiunile cărora li se aplică prezentul articol se consideră a fi incluse ca infracțiuni în cazul cărora se poate recurge la extrădare în orice tratat de extrădare în vigoare între părți. Părțile se angajează să includă aceste infracțiuni drept infracțiuni în cazul cărora se poate recurge la extrădare în fiecare tratat de extrădare ce va fi încheiat între ele.

3. Dacă o parte care condiționează extrădarea de existența unui tratat primește o cerere de extrădare de la altă parte cu care nu a încheiat un tratat de extrădare, aceasta poate să considere prezentul protocol ca temei juridic al extrădării cu privire la orice infracțiune căreia i se aplică prezentul articol.

4. Părțile care nu condiționează extrădarea de existența unui tratat recunosc între ele infracțiunile cărora li se aplică prezentul articol ca infracțiuni în cazul cărora se poate recurge la extrădare.

5. Extrădarea face obiectul condițiilor prevăzute de dreptul intern al părții solicitate sau de tratatele de extrădare aplicabile, inclusiv, printre altele, condițiile privind cerința legată de pedeapsa minimă pentru extrădare și motivele pentru care partea solicitată poate să refuze extrădarea.

6. Sub rezerva dreptului intern, părțile depun toate eforturile pentru a accelera procedurile de extrădare și a simplifica cerințele conexe în materie de probe în ceea ce privește orice infracțiuni cărora li se aplică prezentul articol.

7. O parte pe teritoriul căreia se află autorul prezumat al infracțiunii, în cazul în care această parte nu extrădează respectiva persoană pentru o infracțiune căreia i se aplică prezentul articol doar din motiv că este resortisant al său, are obligația ca, la cererea părții care solicită extrădarea, să înainteze cazul fără întârziere nejustificată autorităților sale competente în vederea urmăririi penale. Aceste autorități emit o decizie și desfășoară procedura în același mod ca în cazul oricărei alte infracțiuni de natură similară în temeiul dreptului intern al părții respective. Părțile în cauză cooperează, în special cu privire la aspectele de procedură și legate de probe, pentru a asigura eficiența urmăririi penale.

8. Atunci când o parte este autorizată în temeiul dreptului său intern să extrădeze sau să predea în alt mod unul dintre resortisanții săi doar cu condiția ca această persoană să fie returnată părții respective pentru executarea pedepsei pronunțate în urma procesului sau procedurii care a stat la baza cererii de extrădare sau de predare, iar această parte și partea care solicită extrădarea persoanei sunt de acord cu această opțiune și alte condiții pe care le consideră corespunzătoare, această extrădare sau predare condiționată este suficientă pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul (7).

9. În cazul în care extrădarea solicitată pentru executarea unei sentințe este refuzată pe motiv că persoana care face obiectul cererii este resortisant al părții solicitate, aceasta din urmă are în vedere, în cazul în care dreptul său intern permite acest lucru și în conformitate cu dispozițiile acestuia, la cererea părții solicitante, executarea sentinței impuse în temeiul dreptului intern al părții solicitante sau a restului pedepsei respective.

10. Oricărei persoane care face obiectul unei proceduri în legătură cu oricare dintre infracțiunile cărora li se aplică prezentul articol i se garantează un tratament echitabil în toate etapele procedurii, inclusiv toate drepturile și garanțiile oferite de dreptul intern al părții pe teritoriul căreia se află.

11. Nicio dispoziție a prezentului protocol nu se interpretează ca impunând obligația de extrădare în cazul în care partea solicitată are motive întemeiate de a considera că cererea a fost formulată în scopul urmăririi penale sau al sancționării unei persoane din motive legate de sex, rasă, religie, naționalitate, origine etnică sau opinii politice sau că îndeplinirea cererii ar aduce atingere poziției persoanei în cauză pentru oricare dintre aceste motive.

12. Părțile nu pot să refuze o cerere de extrădare doar în baza motivului că infracțiunea este considerată a implica și aspecte fiscale.

13. Înainte de a refuza extrădarea, partea solicitată se consultă, dacă este cazul, cu partea

solicitantă pentru a-i oferi toate ocaziile de a-și prezenta opiniile și de a furniza informații relevante pentru ceea ce susține.

14. Părțile depun toate eforturile pentru a încheia acorduri sau înțelegeri bilaterale și multilaterale cu scopul de a permite extrădarea sau de a spori eficacitatea acesteia. În cazul în care părților le revin obligații în temeiul unui tratat sau al unui acord interguvernamental existent, dispozițiile corespunzătoare ale tratatului sau ale acordului interguvernamental respectiv se aplică, exceptând cazul în care părțile convin să aplice în locul lor alineatele (1)-(13).

Articolul 31

Măsuri pentru asigurarea extrădării

1. Sub rezerva dreptului său intern și a tratatelor sale de extrădare, partea solicitată poate, în cazul în care apreciază că circumstanțele justifică acest lucru și au un caracter urgent, și la cererea părții solicitante, să rețină o persoană prezentă pe teritoriul său a cărei extrădare este solicitată sau să adopte alte măsuri corespunzătoare pentru asigurarea prezenței sale la procedura de extrădare.

2. Măsurile luate în conformitate cu alineatul (1) sunt notificate părții solicitante, în conformitate cu dreptul intern, după caz și fără întârziere.

3. Orice persoană în privința căreia se iau măsurile reglementate la alineatul (1) are dreptul:

(a) să comunice fără întârziere cu cel mai apropiat reprezentant al statului al cărui resortisant este persoana respectivă sau, în cazul în care persoana respectivă este apatrid, cu cel mai apropriat reprezentat al statului pe teritoriul căruia această persoană are reședința obișnuită; și

(b) să primească vizita unui reprezentant al statului respectiv.

PARTEA VI: RAPORTARE

Articolul 32

Raportarea și schimbul de informații

1. Fiecare parte transmite Reuniunii părților, prin secretariatul convenției, rapoarte periodice privind punerea în aplicare a prezentului protocol.

2. Formatul și conținutul acestor rapoarte se stabilesc de către Reuniunea părților. Aceste rapoarte fac parte integrantă din instrumentul de raportare obișnuit al Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

3. Conținutul rapoartelor periodice menționate la alineatul (1) se stabilește având în vedere, printre altele, următoarele:

(a) informațiile cu privire la măsurile legislative, executive, administrative sau de altă natură adoptate pentru punerea în aplicare a prezentului protocol;

(b) după caz, informațiile cu privire la dificultățile sau obstacolele întâmpinate în cadrul punerii în aplicare a prezentului protocol și cu privire la măsurile adoptate pentru depășirea acestor obstacole;

(c) după caz, informațiile privind ajutorul financiar și tehnic furnizat, primit sau solicitat pentru activități legate de eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun; și

(d) informațiile specificate la articolul 20.

În cazurile în care datele relevante se colectează deja în cadrul mecanismului de raportare al Conferinței părților, Reuniunea părților nu dublează aceste eforturi.

4. În temeiul articolelor 33 și 36, Reuniunea părților are în vedere aplicarea unor mecanisme pentru a ajuta părțile care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție, la cererea acestora, să își îndeplinească obligațiile ce le revin în temeiul prezentului articol.

5. Raportarea informațiilor prevăzute la articolele respective se supune dreptului intern în ceea ce privește confidențialitatea și protejarea vieții private. Părțile protejează, astfel cum au convenit de comun acord, orice informație confidențială care face obiectul raportării sau al schimbului.

PARTEA VII: MECANISME INSTITUȚIONALE ȘI RESURSE FINANCIARE

Articolul 33

Reuniunea părților

1. Se instituie o Reuniune a părților. Prima sesiune a Reuniunii părților este convocată de către secretariatul convenției imediat înainte sau imediat după următoarea sesiune ordinară a Conferinței părților după intrarea în vigoare a prezentului protocol.

2. Ulterior, sesiunile ordinare ale Reuniunii părților sunt convocate de secretariatul convenției, imediat înainte sau imediat după sesiunile ordinare ale Conferinței părților.

3. Sesiunile extraordinare ale Reuniunii părților au loc în orice alt moment considerat necesar de către Reuniune sau la cererea scrisă a oricărei părți, cu condiția ca, în termen de șase luni de la data la care secretariatul convenției a comunicat părților cererea, cererea să fie susținută de cel puțin o treime din părți.

4. Regulamentul de procedură și normele financiare ale Conferinței părților la Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului se aplică, *mutatis mutandis*, Reuniunii părților, cu excepția cazului în care Reuniunea părților decide altfel.

5. Reuniunea părților examinează în mod regulat aplicarea protocolului și adoptă deciziile necesare pentru promovarea aplicării eficace a acestuia.

6. Reuniunea părților hotărăște cu privire la dimensiunea și mecanismul contribuțiilor voluntare evaluate ale părților la protocol în scopul aplicării prezentului protocol, precum și cu privire la alte posibile resurse pentru punerea în aplicare a acestuia.

7. La fiecare sesiune ordinară, Reuniunea părților adoptă prin consens bugetul și planul de lucru pentru perioada financiară până la următoarea sesiune ordinară, care trebuie să fie distincte de bugetul și planul de lucru al Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

Articolul 34

Secretariatul

1. Secretariatul convenției este secretariatul prezentului protocol.

2. Funcțiile secretariatului convenției în calitatea acestuia de secretariat al prezentului protocol sunt:

(a) organizarea sesiunilor Reuniunii părților și ale oricăror organisme subsidiare, precum și ale grupurilor de lucru și altor organisme instituite de Reuniunea părților și furnizarea serviciilor necesare acestora;

(b) primirea, analizarea, transmiterea și furnizarea de feedback părților în cauză, dacă este necesar, și Reuniunii părților cu privire la rapoartele primite în temeiul prezentului protocol, precum și facilitarea schimbului de informații între părți;

(c) acordarea de sprijin părților, în special celor care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție, la cerere, pentru compilarea, comunicarea și schimbul de informații, solicitate în conformitate cu dispozițiile prezentului protocol, și acordarea de asistență pentru identificarea resurselor disponibile cu scopul de a înlesni îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului protocol;

(d) pregătirea de rapoarte privind activitățile pe care le desfășoară în temeiul prezentului protocol sub îndrumarea Reuniunii părților și pentru a fi prezentate acesteia;

(e) asigurarea, sub îndrumarea Reuniunii părților, a coordonării necesare cu organizațiile interguvernamentale internaționale și regionale competente și alte organisme;

(f) adoptarea, sub îndrumarea Reuniunii părților, a mecanismelor administrative sau contractuale necesare pentru îndeplinirea eficientă a funcțiilor sale de secretariat al prezentului protocol;

(g) primirea și examinarea cererilor depuse de organizațiile interguvernamentale și neguvernamentale care doresc să fie acreditate în calitate de observatori la Reuniunea părților, asigurându-se în același timp că acestea nu au legături cu industria tutunului, și prezentarea cererilor examinate la Reuniunea părților spre analiză; și

(h) îndeplinirea altor funcții de secretariat prevăzute de prezentul protocol, precum și a altor funcții stabilite de Reuniunea părților.

Articolul 35

Relațiile dintre Reuniunea părților și organizațiile interguvernamentale

Pentru a asigura cooperarea tehnică și financiară pentru atingerea obiectivului prezentului protocol, Reuniunile părților pot solicita cooperarea organizațiilor interguvernamentale internaționale și regionale competente, inclusiv a instituțiilor financiare și de dezvoltare.

Articolul 36

Resurse financiare

1. Părțile recunosc rolul important pe care îl joacă resursele financiare în îndeplinirea obiectivului prezentului protocol, precum și importanța articolului 26 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului în vederea realizării obiectivelor convenției.

2. Fiecare parte acordă sprijin financiar pentru activitățile sale naționale care vizează atingerea obiectivului prezentului protocol, în conformitate cu planurile, prioritățile și programele sale naționale.

3. Părțile promovează, după caz, utilizarea canalelor bilaterale, regionale, subregionale și a altor canale multilaterale pentru a furniza fonduri destinate consolidării capacității părților care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție în vederea îndeplinirii

obiectivelor prezentului protocol.

4. Fără a aduce atingere articolului 18, părțile sunt încurajate, sub rezerva legilor și politicilor lor naționale și după caz, să folosească veniturile care au fost confiscate pe motiv că au fost obținute din infracțiuni legate de comerțul ilicit cu tutun, produse din tutun și echipamente de fabricație în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite în prezentul protocol.

5. Părțile reprezentate în cadrul organizațiilor interguvernamentale internaționale și regionale competente și al instituțiilor financiare și de dezvoltare încurajează aceste entități să furnizeze asistență financiară părților care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție, pentru a le sprijini în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului protocol, fără limitarea drepturilor de participare în cadrul acestor organizații.

6. Părțile convin că:

(a) pentru a ajuta părțile să își îndeplinească obligațiile ce le revin în temeiul prezentului protocol, toate resursele potențiale și existente relevante disponibile pentru activitățile legate de obiectivul prezentului protocol ar trebui să fie mobilizate și utilizate în beneficiul tuturor părților, în special al celor care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție; și

(b) secretariatul convenției oferă, la cerere, consiliere părților care sunt țări în curs de dezvoltare și țări cu economii în tranziție cu privire la sursele de finanțare disponibile, pentru a înlesni îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului protocol.

7. Părțile pot solicita industriei tutunului să suporte orice costuri generate de îndeplinirea obligațiilor unei părți de atingere a obiectivelor prezentului protocol, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

8. În conformitate cu dreptul intern, părțile depun toate eforturile pentru a realiza autofinanțarea aplicării protocolului, inclusiv prin perceperea de taxe și impozite și alte forme de taxe pentru produsele din tutun.

PARTEA VIII: SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

Articolul 37

Soluționarea litigiilor

Soluționarea litigiilor dintre părți legate de interpretarea sau aplicarea prezentului protocol este reglementată de articolul 27 din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

PARTEA IX: EVOLUȚIA ULTERIOARĂ A PROTOCOLULUI

Articolul 38

Modificări la prezentul protocol

1. Orice parte poate propune modificări la prezentul protocol.

2. Modificările la prezentul protocol sunt examinate și adoptate de Reuniunea părților. Textul oricărei propuneri de modificare a prezentului protocol este comunicat părților de către secretariatul convenției, cu cel puțin șase luni înainte de sesiunea în cadrul căreia este propus spre adoptare. Secretariatul convenției comunică, de asemenea, modificările propuse semnatarilor prezentului protocol și, spre informare, depozitarului.

3. Părțile depun toate eforturile pentru a ajunge la un acord prin consens asupra oricărei propuneri de modificare a prezentului protocol. În cazul în care toate eforturile de a ajunge la un consens eșuează și nu s-a ajuns la un acord, modificarea se adoptă în ultimă instanță cu o majoritate de trei pătrimi din voturile părților prezente și care votează la respectiva sesiune. În sensul prezentului articol, „părțile prezente și care votează” înseamnă părțile prezente care își exprimă un vot afirmativ sau negativ. Orice modificare adoptată este comunicată de către secretariatul convenției depozitarului, care o distribuie tuturor părților spre acceptare.

4. Instrumentele de acceptare a unei modificări se depun la depozitar. O modificare adoptată în conformitate cu alineatul (3) intră în vigoare pentru părțile care au acceptat-o în a nouăzecea zi de la data primirii de către depozitar a instrumentelor de acceptare depuse de către cel puțin două treimi dintre părți.

5. Modificarea intră în vigoare pentru orice altă parte în a nouăzecea zi de la data la care respectiva parte depune la depozitar instrumentul său de acceptare a modificării respective.

Articolul 39

Adoptarea și modificarea anexelor la prezentul protocol

1. Orice parte poate propune o anexă la prezentul protocol și modificări la anexele la prezentul protocol.

2. Anexele se limitează la liste, formulare și orice alte elemente descriptive referitoare la chestiunile procedurale, științifice, tehnice sau administrative.

3. Anexele la prezentul protocol și modificările la acestea sunt propuse, adoptate și intră în vigoare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 38.

PARTEA X: DISPOZIȚII FINALE

Articolul 40

Rezerve

Nu se admite nicio rezervă la prezentul protocol.

Articolul 41

Retragere

1. În orice moment ulterior perioadei de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului protocol pentru o parte, partea respectivă se poate retrage din protocol prin notificarea scrisă a depozitarului.

2. Orice astfel de retragere intră în vigoare la expirarea termenului de un an de la data primirii de către depozitar a notificării retragerii sau la orice altă dată ulterioară specificată în notificarea de retragere.

3. Orice parte care se retrage din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului se consideră, de asemenea, că s-a retras din prezentul protocol, cu începere de la data retragerii din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului.

Articolul 42

Drept de vot

1. Fiecare parte la prezentul protocol dispune de un vot, cu excepția cazului prevăzut la alineatul (2).

2. Organizațiile de integrare economică regională își exercită dreptul de vot în domeniile care țin de competența lor printr-un număr de voturi egal cu numărul statelor lor membre care sunt părți la protocol. O astfel de organizație nu își exercită dreptul de vot în cazul în care oricare dintre statele sale membre exercită acest drept, și viceversa.

Articolul 43

Semnare

Protocolul este deschis pentru a fi semnat de către toate părțile la Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului la sediul Organizației Mondiale a Sănătății de la Geneva din 10 până în 11 ianuarie 2013 și, ulterior, la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York, până la 9 ianuarie 2014.

Articolul 44

Ratificare, acceptare, aprobare, confirmare formală sau aderare

1. Prezentul protocol este înaintat spre ratificare, acceptare, aprobare sau aderarea statelor și pentru confirmarea formală sau aderarea organizațiilor de integrare economică regională care sunt părți la Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului. Acesta este deschis aderării din ziua următoare datei de la care protocolul este închis pentru semnare. Instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare, de confirmare formală sau de aderare se depun la depozitar.

2. Orice organizație de integrare economică regională care devine parte fără ca vreunul dintre statele sale membre să fie parte face obiectul tuturor obligațiilor prevăzute în prezentul protocol. În cazul în care unul sau mai multe state membre ale unei organizații sunt părți la prezentul protocol, organizația și statele sale membre stabilesc responsabilitățile ce le revin pentru îndeplinirea obligațiilor cuprinse în prezentul protocol. În astfel de cazuri, organizația și statele membre nu sunt abilitate să își exercite concomitent drepturile ce le revin în temeiul prezentului protocol.

3. Organizațiile de integrare economică regională își declară, în instrumentele de confirmare formală sau în instrumentele de aderare, sfera de competență cu privire la domeniile reglementate de prezentul protocol. Aceste organizații informează și depozitarul în legătură cu orice modificare importantă a sferei lor de competență. La rândul său, depozitarul informează părțile în acest sens.

Articolul 45

Intrarea în vigoare

1. Prezentul protocol intră în vigoare în a nouăzecea zi de la data depunerii la depozitar a celui de-al patruzecilea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare, de confirmare formală sau de aderare.

2. Pentru fiecare parte la Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului care ratifică, acceptă, aprobă sau confirmă prezentul protocol în mod formal sau aderă la acesta după îndeplinirea condițiilor stabilite la alineatul (1) pentru intrarea în vigoare, prezentul protocol

intră în vigoare în a nouăzecea zi de la data depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare, de aderare sau de confirmare formală.

3. În sensul prezentului articol, niciun instrument depus de o organizație de integrare economică regională nu este considerat ca adăugându-se celor depuse de statele membre ale organizației respective.

Articolul 46

Depozitar

Depozitarul prezentului protocol este Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 47

Texte autentice

Originalul prezentului protocol, ale cărui versiuni în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt autentice în egală măsură, se depune la Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.